

120. Jeesus sanoo...

Minun Poissa Tolaltaan Oleva Morsiameni & Myötätuntoni Häntä Kohtaan

MINUN POISSA TOLALTAAN OLEVA MORSIAMENI & MYÖTÄTUNTONI HÄNTÄ KOHTAAN

Jeesuksen sanoja Sisar Clarelle, 31. Elokuuta, 2015.

(Clare) Herran siunaukset ovat kanssamme, rakas Perhe. Ja... sain olla koekaniinia jälleen!

Näyttää siltä, että Herra menee syvemmälle minun puutteisiini. Ei sillä, että Hän koskaan antaisi minulle lepoa siitä... koska minä en anna Hänelle lepoa omine kepposineni.

Jatkan pikku kertomustani siitä, kun siirsimme (Rae, Raema) asuntoauton kiinteistöltä, kun me viimein saimme valtavan asuntoauton pois paikaltaan, tuhoten kaiken tiellään olevan, myös kivipuutarhamme ja puuntaimemme. Meillä oli nuori vapaaehtoinen, hän tuli auttamaan meitä laittamaan asioita paikalleen puutarhassa.

No niin, minun pitäisi antaa teille vähän puutarhan historiaa. Kun me muutimme tähän hylättyyn taloon, joka oli ollut vallattuna, se oli täynnä pois heitettyä tavaraa, kanistereita, pulloja ja neuvoja, pottia, vaippoja, mitä vain. Isolla takapihalla oli vanha romutettava auto, valtava poppelipuu ja mutaa joka puolella. Aviomieheni halusi käyttää sitä parkkialueena. Se oli aikamoinen yhteenotto...

Minulla oli muita suunnitelmia. Kun auto oli poissa, yritin luoda erämaan tuntua vuoriston kivillä, itse asiassa menin sinne, missä meidän vuoristo turvapaikkamme on, ja toin sieltä kauniita kiviä. Ja joitakin meksikonmäntyjä, jotka ovat niitä kauniisti harmaantuvia tukkipuita ja istutin niitä alkuperäisten kasvien kanssa. Vesi oli syöksynyt alas katua pitkin ja jostakin syystä kääntynyt tälle kiinteistölle ja tuonut mukanaan mutakerroksia.

Niinpä me teimme mutkitteleavan virran, rajasimme kivillä kanavoidaksemme vedet kahden kaarisillan alta. Puutarha oli pyöristetty ja vapaamuotoinen, siispä mikään ei ollut neliömäistä tai yksitoikkoista. Se todella näytti syvällä metsässä olevalta paikalta, salaiselta puutarhalta.

Nyt, palataan vapaaehtoiseemme ja kivien takaisin laittamiseen... jos olet naimisissa taiteilijan kanssa... no niin, sinä tiedät millaisia maanvaivoja he voivat olla. Pikkumaisia, pikkumaisia, pikkumaisia.

Minä tuotatin hänellä takaisin kaikki kivet puutarhan rajoja varten ja laitatin ne uudelleen paikoilleen. Tietenkin hän teki, mitä kuka tahansa 22 vuotias tekisi, teki sievän, neliömäisen, siistin ja steriilin puutarhan.

Ensimmäisen kerran, kun kävelin siinä, ajattelin itseseni, ”Korjaan tuon myöhemmin. Se voi odottaa.”

Kaksi tuntia myöhemmin, minun täytyi kävellä siitä jälleen ja ajattelin, ”Minun täytyy korjata tuo! Ok, sinun täytyy korjata se, mutta ensi viikolla, ei nyt!”

Sitten tulin siihen jälleen... siitä seurasi toinen väittely. Joka kerran, kun kävelin siitä ohi, kamppailu sukeltaa korjaamaan se vain pomppasi minuun, kuin Manulle illallinen!

Se oli eilen. Se, kuinka selvisin yöstä, siitä minulla ei ole käsitystä. Ymmärrättehän, että kun on fibromyalgia ja tekee jotakin raskasta työtä, kuten siirtää kiviä, silloin on kukistettu olo päivän tai pari.

Siispä aloin kiistelemään itseseni. ”Et voi tehdä sitä – se tulee sekoittamaan sinut”.

Mutta sitten minun täytyi kävellä siitä ohi jälleen ja sanoin itselleni, ”Itsekontrollia, voit tehdä sen tällä viikolla.”

Mutta se nakersi minua ja kieltäytyi loppumasta. Olin tähän projektiin sukeltamaisillani ja ennallistamaisillani mukavan, polveilevan puutarhani joka kerta, kun kävelin siitä ohi.

Kuten tavallista, olin hieman tokkurassa tänä aamuna, kun heräsin. Ja kahvini jälkeen olin menossa rukoilemaan ja vaihtamaan aamuhymyjä Herran kanssa ja ajattelin itseseni, ”Jos vain siirrän kaksi kiveä, tunnen oloni paremmaksi sen suhteen ja voin jättää sen rauhaan.” Se iski minuun, kun menin ottamaan pyykkejä narulta.

Aivan. Ne kaksi kiveä olivat alku 30 minuutin projektille, jotka saivat minut nilkuttamaan taloon, kun pakotin itseni jättämään sen rauhaan maanantaihin asti... ja sitten saattaisin sen loppuun. Mutta ainakin toistaiseksi, se oli niin kuin se oli ollut. Tavallaan. Voin viimeinkin LEVÄTÄ. Vai? Niin sitä luulisi...

Selviydyin rukoilemaan ja kun istuin Herran eteen, kuten tavallista, kun sallin pakkomielteittäni hallita itseäni, tunsin syyllisyyttä. En pystynyt edes katsomaan Häntä. Sitten muistin, mitä olin ohjeistanut teitä kaikkia tekemään, kun tuntee, että on mokannut, älä juokse pois päin Hänestä, juokse Hänen luokseen. Ja kun katsoin ylös ja keskitin silmäni hengelliselle alueelle, siinä oli Minun suloinen Jeesukseni hymyillen minulle ja Hän veti minut itseään vastaan ja halasi minua tiukasti.

”Voi, kiitos sinulle, Herra. Nyt voin todella ryhtyä rukoilemaan. En tunne oloani enää niin huonoksi.” Hän ei ollut vihainen tai tuomitseva minua kohtaan, Hän vain oli iloinen nähdessään minut.

No niin, teidän tiedätte, kun alkaa rukoilemaan, miljoona asiaa alkaa tulla esiin kuin tyhjästä. Mutta minun tapauksessani, puutarha vainosi minua ja nautin Herramme Suloisesta Läsnäolosta, mutta muutama minuutti myöhemmin huomasin olevani nilkkoja myöten kauniissa kivissä, järjestelemässä asioita puutarhassa – omassa päässäni siis. Yhä rukoilemassa Herran kanssa – osa minusta. Mutta loppuosa oli ulkona puutarhassa!

Voi Ei! Luulin, että olin jo päässyt tästä!!

Toruin itseäni ja keskitin itseni uudelleen Herraan, Hän piteli minua ja hymyili.

”Luulin, että Minä en koskaan saisi sinua takaisin.” Hän sanoi, kun tarrauduin Häneen.

Jälleen nautiskelin Hänen läsnäolostaan ja kerroin Hänelle, kuinka paljon rakastin Häntä. Ja... noin kymmenen minuutin kuluttua olin jälleen päässäni lajittelemassa kauniita kiviä puutarhassani. J ä l l e e n!

Keskityin uudelleen ja siinä Herra oli, yhä hymyillen. ”Tervetuloa takaisin.”

Sanoin, ”Voi Herra, olen pahoillani, että en voi pysyä tässä Sinun kanssasi. Mieleni pyrkii vaeltamaan takaisin puutarhaan keskeneräisten asioiden luo.”

(Jeesus) ”Minä tiedän, kerro heille.”

(Clare) Voi ei, Herra! Ei kai minun täydy kertoa heille, täytyykö?

(Jeesus) ”Kyllä. Minä haluan, että sinä kerrot heille.”

(Clare) Ajattelin, ”Voi, ei tämä voi olla Herra, tämä ei ole niin tärkeää muille kerrottavaksi, onko se? Todella?” Siispä, menin ja tarkistin Raamatun Lupaukset-kirjasta ja aukaisin sen kohdasta Pyhä Henki. Hmm... OK. Tämän ympäri ei ole luistelemisen.

Siispä, nyt kun olen jakanut heikkouteni, Herra, onko mitään muuta, mitä SINÄ haluat sanoa?

(Jeesus) ”Kun otat virkistävää, kuten kofeiinia tai kahvia tai mitään muuta vahvaa juomaa auttamaan rukoilemisessa, olet paljon todennäköisemmin vedettävissä projekteihin, jotka ovat vaivanneet, ennen kuin selviydyt rukoilemaan. Siispä vain päivitys. Minä ymmärrän, että monet tarvitsevat jotakin herättämään päivän eri aikoina, erityisesti kun tulette rukoilemaan Minun kanssanija Minä haluan jakaa rituaalin kanssanne juoda kahvia yhdessä. Se on suloista aikaa, kun mielenne keskittyy enemmän ja enemmän Minuun.”

”Kuitenkin, olkaa varuillanne, kun ajatuksenne alkavat pomppia seinille. Jos jotain tulee mieleen, kirjoittakaa se ylös ja jättäkää se myöhemmäksi. Se tulee auttamaan teitä lähettämään se matkoihinsa tietoisuudestanne. Jos te ette kirjoita sitä ylös, sillä on tapana jatkaa häiritsemistänne.”

”Minun Lapseni, Minä haluan teidän tietävän, että Minä en tuomitse teitä vaeltelelevasta mielestä. Minä ymmärrän teidän heikkoutenne. Minä olen niin iloinen, kun te palaatte Minun luokseni ja halaatte Minua rakkaudellanne. Se saa Minut unohtamaan, että te koskaan ajalehditte pois.”

”Ettekö te tiedä mikä suuri kunnia Minulle on vastaanottaa ylistystä Minun Luomakunnaltani ja erityisesti Minun kunniakkailtasaavutuksiltani, Minun Morsiamiltani. Minä olen niin otettu omistautumisestanne, että en voi muuta kuin hymyillä. Huolimatta teidän maailmallisten asioiden ruokahalustanne, te jatkatte niiden laittamista omille paikoilleen. Ja tästä Minä olen niin kiitollinen. Kuinka Minä voin olla vihainen tai torua teitä, kun te tulette Minun luokseni heikkoudessanne ja paljastatte vikanne.”

”Tiedättekö te, että he, jotka näyttäytyvät täydellisinä, aivan kuin heillä ei olisi vikoja, he surettavat Minua. He, jotka käyttävät aikaa osoittaa toisten vikoja, se koskee Minun Sydämeeni. Kyllä, vian löytäminen sisarestanne, veljestänne, on juuri Minun omaan sydämeeni lyömistä. Tämä koskee Minuun paljon enemmän kuin keskittymisenne puute tai kevytmielisyytenne.”

”Tiedättekö, Minun Morsiameni, yrityksissänne päästä lähemmäs Minua, Minä myös kiinnitän huomiota siihen, mikä menee mieltenne läpi ja tulee ulos suistanne. Jos te haluatte olla lähempänä Minua, jos te haluatte miellyttää Minua, tietäkää, että asia, josta teidän kaikkein eniten pitää päästä irti, on vian löytäminen toisistanne.”

”Avioliitossa, se on helppo asia tehdä, erityisesti koska vihollinen haluaa rakentaa vieraantumisen muurin ajan kuluessa. Hyvin hitaasti, niin että te ette huomaa, että niin tehdään, kunnes te heräätte eräänä aamuna ja tunnette kylmyyttä itsenne ja puolisonne välissä. Kylmyyttä, joka on rakentunut kuukausien ja kuukausien kuluessa, kun te löydätte vikaa pienistä ärsyttävistä asioista ja ajatte hänet pois luotanne.”

”Pikkuhiljaa te väheksytte toinen toisianne. Minä haluan teidän pikkuhiljaa kohottavan toisianne. Pyydän, Minun Morsiameni, on ollut tarpeeksi tuomitsemista; piikittelyä, vian etsimistä maailmassa. Minä haluan teidän tulevan toivon, rohkaisun majakoiksi – kohottavan toisianne, rohkaisten toinen toisianne, ilman hiukkaakaan ennakkotarkistuksia.”

”Tämä ajaa ihmiset pois ja saa Minut löytämään vikaa teistä. Mutta kun Minä näen teidän lastenkaltaisen viattomuutenne, avoimesti julistaen omat vikanne jakun ette löydä mitään

negatiivista veljestänne ja sisarestanne, se saa Minut halaamaan teitä jopa entistä kiintyneemmin ja täysin jättäen huomiotta teidän puutteenne.”

”Totuus on: Älkää tuomitko, ettei teitä tuomittaisi. On totta, että tuomitseminen tuo tuomitsemista ja ylistys tuo ylistystä. Nämä ovat elämän vuorovaikutussuhteet. Nämä ovat onnellisuuden säännöt ja varmasti lyhin tie Minun suosiooni.”

”Minä rakastan teitä kaikkia niin kovasti. Onnellisia tulette olemaan, jos kuulostelette Minun neuvonpitoani.”

”Minä siunaan teidät nyt armolla tunnistaa, missä olette olleet kriittisiä muita kohtaan. Minun Henkeni on teidän kanssanne auttamassa teitä tekemään tämän muutoksen. Ja muistakaa paljastaa vikanne Minun edessäni. Minä olen aina niin iloinen rohkaistessani ja avustaessani teitä pääsemään niistä yli.”

”Minä odotan teitä aina hymyn kanssa. Tulkaa luokseni joka päivä ja hymyilkäämme toinen toisillemme. Sitten olkaa tietoisia, että Minä pidän teille seuraa läpi koko päivän ja Minä hymyilen teille. Tämä tulee katkaisemaan vihollisen syytökset siitä, että olen ankara ja sensuroiva Jumala, joka löytää vikaa teistä ja mulkoilee teitä.”

”Antakaa Minun hellän hymyni imeytyä teihin ilon kera, Minun Morsiameni. Jonain päivänä pian te tulette halaamaan Minun hymyilevää läsnäoloani, kun me nousemme Taivaaseen.”

”Jonain päivänä hyvin pian.”